MIC. # 9952 (RAB. 1629)

HILKHOT SHEHITAH BE-KITSUR.

הלכות שחיטה בקיצור.

ITALY: [18--]
ITALIAN SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

ובדיקתו כי אגב חריפתה שבשחיטה ונעצה חוצה
ומחשיך את הדברים ואת׳ הדברים התלוי בו לכן כל
ירא וחרד על דבר ה׳ יהיה זה׳ מהר בכל דיני
שחיטה ובדיקת הריאה ובדיק׳ הסכין ופגימתו
שאז הוא פגום ונפגם נשמתו למעלה ודאי באונס
מקבלת שוחטים שמראין סכיניה״ לפני החכ״ פעם
א׳ בשנה ופעמים ישאין לפני החכ׳ [illegible] יום או ימים
טרם ישחוט הסכי׳ עלתכו ובינו לבין עצמו ישחיז
הסכין כהלכה שיהיו לאור׳ כנשה אוי לאותו כלמה
ולכן לאוי ונכון לו להשגיחו בכל פעם ופעם —
ויחשוב בלבו בעוד׳ ומחשבו על נוולו כמוהו ותהון
כן ישתדל לשחוט בקיו נח וראו מ״ש הרב כב״ והרב
שמ״ ס״ לו ולשוחטים יעננס:
ומי [illegible] אשר ישמע כדברים האלה ולא יחרד
על נפשו בבוא לב לשחוט לעצמו וכ״ש לאחרים

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

Jewish Theological Seminary of America LIBRARY

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

כמו לא יעלמו כי כל המדות הטובות הללו קדי קדם
מן הרבנים הגדולים פה הגאון כמה"ר ח"ל שלי מבין
ידיך להבחינו כי מעקירת שלא הדלית ופתוח ידך
ולמען שלום להמות והי"ש ושל עם חסדי לו ונקבוי
הלך פה"ק והמה"ר של אלפי בצמר כלקוחו ודבר
בתוספות שהיו בו מצבל המדות הללו וחושך ידו
מלהלוד מל[illegible] הישיבה ואינו סובל מה דבר
אלה ח"ל מן גדול מיפו" המעלה בבחינות
וצדיקים המפורסמים לה"ה אלה מחזיר אחר שומע
השומע הענין ויחזק להשתדלו ולא ימנע פה התורה
אלה הגביר אלה שחיזקו הרבה במעשיו ובדבריו
ובמחשבותינו גם לגבאים וגם לגבירים: אלה הדברים
אשר יצו' אל אנשי כל מי שיש לאל ידו להחזיק
הישיבה ויחיו עיני כדברי אלקים חיים:

שאלה ב׳ מי שרוצה להתמנות ידין [illegible] במלאכת השחיטה כמה כמה הדברים שצריך שילמוד?

תשובה (א׳) בתחלה יתמנה ידין בבדיקת הסכין ובהרגשת פגימותיו עם שוחט בקי ומומחה [illegible] ואחרים יש לו הרגשה אם נאמן כי הוא עיקר הנאמנות של והמלאכה הזה להיות שוחט אפי׳ נאמן שבנאמנים ואם יהיה חי [illegible] אפי׳ דקה שבדקים יתמנה ידין (ב׳) בהשחזת הסכין (ג׳) יעסוק בחכמת הניתוח לכל מה דשייך לדיני שחיטה (ד׳) ילמוד הלכות שחיטה (ה׳) יתמנה ידין וירגיל עצמו בפני מומחה ובקי במלאכת השחיטה (ו׳) ילמוד דיני כסוי הדם:

הרגשת הסכין ופגימותיו:

שאלה ג׳ כיצד היא בדיקת הסכין עד״ה הרגשת פגימותיו?

תשובה בדיקת הסכין לאו [illegible]

כת"ב הרי"ף בשערי תשובה וז"ל ראיתי בלקט [illegible]

שמעורים כי רבים נכשלו בשחיטת חטאת ואחר חיננו

יען לא יכולים לדקדק בבדיקת הסכין כי צריך

לכוון את לבו באחד בבדיק' וצריך ישוב הדעת

ויראת חטא ויבדוק בלחט בכוונת הלב וככל

החוטי' אלא לפנים חלילה בחיסור חמור הוא שהוא

איסור דאורייתא נבלה וטרפה. בלק ראות סי' טו"ל

הרבה לקרות הגר בשוחטים כאלה שבודקין הסכין

במהירות ובלא כוונת הלב ונראוי להזהי' ולהחמי'

עליה כתב הזה עם מהר"ם ז"ל והורנו שבדיקת

הסכין הוא חמור וכל חכם במעשה לא הגעו כן יד

שיהיה חלק במלאכת השחיטה אלא מי שמעשיו

מרובין מחכמתו ולהם אחרי דברי שכרי השוח'

להזהר בה בבדיקת הסכין:

ואו יברור בין [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] בו

ביותר בשני הצדדין כשמסכו ובחוט השערה (ב) יהיה נזהר
הרבה בבדיקתו שהוא מרגיש ביותר שיהיו חלק' ולא יהיו
כב גמולי' ובחוק' מדבר חוצה לו. יהיה מרגיש בבשרן
היטב כי מרוחק הוא מהחוש [סמ"ע סי' ח"ן]. (ג) ולא יבדוק
בסכין בשעת שאיד קר ולבונן או חם מאד. (ד) ולא יבדוק
בסכין בחוץ תחת אויר הרקיע בשעה שרוח מנשבת
כמולו כי הרוח קשה לו. (ה) לא יבדוק בסכין שהוא
טופח בין מחמת משקה או מחמת זיעה ח"ו טופח שלא
בשל להבת"ם כבדוק ולמשה הוא כנלשלה לא ירגיש.
(ו) לא יבדוק בסכין אחר ש... מכדי כדי ... משקה
הנשכרת קרה אע"פ שאינו שכור לגמרי כי דעתו
מבולבלת ומיבדע בכדים שלו ולא ירגיש בפגימה כל
שהוא (ז) ולא יבדוק בסכין ... כשהוא מתעלף מתאחור
הספר כי לא ירגיש בפגימה אם צריך לקנחו יפה
ואח"כ יבדוק אותו. (ח) ואחר אשר נזהר בכל אלה

הדברים יבדוק הסכין מפגימותיו ופי' פגימה ר"ל
חסרון דהיינו דבחודו של סכין נחסר חלק מ"ק קטן
ממנו כשנין שישבר באותו מקום גומא ולפעמי'
היא דקה מאד וקשה למצאה. אם לא שיהיה לו
דקות בחוש המשמוש ואין להשג' שיעור למדה
ואפי' כ"ש נקראת פגימה כיון שהסכין נאגרת
ונרגשת בה (ע"ן) דבהד' פגימות יש אחת נקרא'
אוגרת ופ' נקרא' מסוכסכת. האוגרת יש לו שני
שקצין כזה 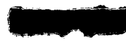 והמסוכסכת יש לו
עוקץ א' כזה הנה האוגרת נרגשת
בין אם העביר הצפורן על חוד הסכין מראשו
לסופו ובין אם העבירהו מסופו לראשו והמסוכס'
אינה נרגשת אלא כשהעביר הצפורן על חוד הסכין
מראשו לסופו אם העוקץ יפנה לצד הראש או
כשהעביר הצפורן מסוף הסכין לראשו כשהעוקץ

della sola [illegible]

יפנה לצד [illegible] הסכין ובין החודם ובין [illegible]

נקראים [illegible] יהיו [illegible] [illegible]. (ו׳) [illegible] הפגימות

[illegible] נרגשים [illegible] ולא [illegible] החוד

והפגימות [illegible] כמו הצד של חוד הסכין

ובין זה ובין זה נקראים [illegible] הם רקים הרבה.

(ח׳) [illegible] לבדוק הסכין בכתפין כדי

להרגיש [illegible] הסכין בהולכה ובהובאה על

הכתפין ב׳ פעמים הכתפין בהולכה ובהובאה על

הסכין [illegible] כל [illegible]

הכתפין [illegible] (י״ב) הלא עוד

דיש סכין [illegible] הרבה [illegible]

[illegible] והמורה

להקל [illegible]

אינו [illegible]

(י״ג) ויש עוד סכין [illegible] דהיינו

גורם בלי ספק שוק והסכין נקראת [illegible]

וחד ולא נרגש לסכין [illegible] לפי שהרגל [illegible]

בשתיקה סכין קרב לכיון הואיל הוא חלק יותר

ואין כן סכין שהוא חד [illegible] ואחר כך לגבי [illegible]

ואם לא כן [illegible] קצת [illegible] ואחר כל סכינה

[illegible] בשלה וחדה וזה כח [illegible]

וידעים עד היכן [illegible] הבחינה הסכין

דרך דרכים [illegible] פגימה בסכין [illegible]

[illegible] לו [illegible] של הבחר

היום עושים כך ולאחר שעשו כך [illegible]

[illegible] עד [illegible] כלוי [illegible]

לבנה

נמשך [illegible] לא [illegible] והוא מחרת

[illegible] הבודק [illegible] סכין [illegible]

ושם אחר רגע שמסתכל [illegible] דומה ההרגשה

בסכין חלק יותר להרגשה בסכין שהוא חד וכו'

כדורות הלמון דחלינו [illegible] כמו [illegible] כך כודחו

הדרגשה להחזיק מהמשען ולא [illegible] לבדוק סכין שחורן

עולה ויורד דבקבוק [illegible] שגושבר על חיזב [illegible].

ולא תרגישה, ונפסח חוטה [illegible] חז"ל [illegible] לך החות

שהסכין ירך מסכין עולה ויורד.

השחזת הסכין

שאלה אם יש לו הרגשה ואני מרגיש הוא בפגימות

הסכין אפי' דקה [illegible] מן הדקה איך

ישחזנה כדי להעביר פגימותיו?

תשובה אחרי שנודע לך שיש לשחר מלמעלה

פגום שעולה ויורד בו להסיר המכשול של קצת שוחטים

אשר לא ידעו ואחרון שבה טובה [illegible] לך בזה שחיטת

הסכין והשלה גדול יהיה לך לבדיקת הסכין כי ישחר

לעולם יותר כולו הר ובקעה, ובדק [illegible] מל כגן

בהם כל פגימותיו.

א) בתחלה תקח סכין המשוי למפתח הסוד ומשנ״ת דמוכח
הלא הדברים שבהם יוכל השוחט לשחוט כל זמן דאין
בהם שום פגימה להם לבהמה יש לשחוט בסכין של
להבין דבשלש דברים אין הפגימות ניכרות כ״כ [מ״כ]
וכל המרבה לחזור אחר הסכין היותר טוב ה״ז משובח והמ״ב

ב) עד חודו של [illegible] בחוטי הסכין [illegible] על פני כל חודו
לא יהיה כ״כ עב כדי שישחט בחידודו ולא עוד [illegible]
הסכין בקו ישר.

ג) תקח הסכין ביד ימינך היטב שלא ילך אנה ואנה ובשחיטה
בידך שמאלית ותתן לוח של הסכין באלכסון על השחיטה [illegible]
תגביה הסכין מאחורין של חודו ויהיה מדחי והשחיט בהולכה
חודו ובהובאה על פני כל אורך הסכין ואורך השחיטה כבת א׳
חוד וכן תעשה בשקל א׳ על ב׳ צדדי הסכין דהיינו אחר שעשית
של ה׳ או ו׳ הולכה והובאה כרצונך כנגד א׳ כן תעשה כנגד [illegible]
הב׳ והרגיל שעמך שלא תוסיף ולא תגרע [illegible].

כלומר ובזה שלא השמש בשלקות את הכתב, ובמקום הנ׳ .

בפניה, אך כשב״ה הקצה הסכין של חודו יהיה מכביד הב״

וחפי״ מבד הוא הנקיה דהסכין של חודו יהיה מבמקום הב״

שאם הנושא כך הסכין יהיה הקצה מסובב ונקרא מחמת

דשכלבה דחזו״ לשמוע כן, ולו השמש בלא יכוין כמו

שדקיק אבל קצר סובבים שמלבר׳ים בהשחזה בהולכה

ובהובאה ומחברים דברים כעלים בשעת ההשחזה ועל

ידי זה חושש יכולים להבחין שיהיה הסכין שוה בכל מקום

ואף שלא יהיה פגום אינו יכול להיות חלק ויפה והנושא -

הסכין חד וחלק דשונו שיהיה חריף קצת כדי לחתוך בנקל

ויהיה נ״כ חודו חלק כדי שיוכל להעביר הצפורן עליו

כדבונו ואל יהיה חד כוחר דחו קשה מאד. למה לחדקו

למבינותו וחמור לשמוע כן [כמ״ש בשאלה נ״ מון ע״]

ואם ימצא פגימה את הסכין צריך לשמש בהולכה [illegible]

ובהובאה של [illegible] הסכין לא מקום פגימה לבין [illegible]

עושה כן ישחט בסכין שלו והוא נזהר ובזה להמוציא

קים עול המשחית בל השגה בסדר הנ"ל נזהר

בכל פרטיו יהיה בסכין פגום חלילה לחוזר בדין

לבחון ולנסות וישאל הרב לבדיקת הסכין אם סדר

השחזה בדוק ומנוסה כיננו ובפרט חלוק יד רב

בהשחזת הסכין כי אין דבר רק הוא ויודע גם אני

דקשה להבין בספר דברים אלו על בוריי' והילב"'

הנה מה טוב ומה נעים שתראה סדר השחזה מעושה

בקי וישאל דברים אלו לגבריו.

(ד) לאחר שהשחיז הסכין יקנח אותו בסמרטוט

דק ונ"ל יקנח עד שיהא הסכין מהקינוח והטלה גדול

הוא זה למען שלא יקבל חלודה ולא יזהר לעצמו

ויך קין שלו ובשרבבתיו כן יעמוד בסדר אורס

ויהיה זה בדוק ומנוסה כיננו

(ה) לאחר השחזת הסכין וקינוחו אל יחזיקהו בעזרון

7

אותו לפנות כי כבר הוחלט רק להשאיר ואפי' הוצר
להחזק בהרגשה יוכל לשמור וקרוב לודאי שיעבור בגל
הפנימי ולא יתגשם חששותיו שזה קטן בין השחה
לבדיקת הסכין וזה יעשה לנוס הדם אל אחותה בנשם.
אני אחותך כולה ואם תעשה כן כבל הכתוב לגמלו
אבריך וטוב לך המקום יהיה כמדרך ומקומך יהיה סד
וחלק עשר ויפה ולא תצטרך לשמחתו בכל עת ושלום
יהיה לך ולא תחסר לך שלום

ניתוח הצואר

שאלה מה המה הדברים השייכים לחבלת הערוק
שצריך לידע בעשה כא למוד הלבור בחיעה?

תשובה יש אותם הדברים השייכים לחלק הבוחר הזיונו
(א) מתחקה והוא כלאחרו שבו אפק היוצא מנשם
הכהלה והעוף עד הרקה
(ב) ושבע דהיינו אותושאי הנכנה לחורך המתמרק

ומהיכן נוצר המאכל והמשקה

(ג) גרגרת היא שנכנסת לאורך המפרקת אבל
(ד) קנה : הוושט חלול מבפנים ועשוי מבחוץ
(ה) טבעות לפעמי' טבעות שקראו גרגרת ואומר

הקרום שנכנס בתוך חלל הטבעות ומחברם יחד עד
שנעשו כולם גוף א' הוא הנקרא קנה. הוושט מחובר
לאורך המפרקת והגרגרת מחובר לוושט בענין
שהוושט הוא בין המפרקת ובין הגרג' והוושט והקנה
נקראים סימנים. הטבעות שעשויים הם כחצאי עגולים
בכל היקפם אבל בבהמה הטבעת הראשונה המכו"ץ,
ובאדם היא בלבד שלמה וכל שאר הטבעות אינם
שלמים בהיקפם אלא באורך צד שהם מחוברים לוושט
הם פתוחים ורצועה של בשר לאורך הקנה מחברן
וטבעת הראשונה לפי שבבהמה היא דוקא שלמה
נקראת בין בבהמה ובין בעוף טבעת הגדולה

[ונקראת ג"כ פיקה עי' [illegible] ס"ג]

(ו) כובע — מן הטבעת הגדולה יוצא למעלה לצד הראש

(ז) שיפוי כובע — [illegible] כמין קרבולתא כדמות כובע ועומד

(ח) חיטי — על הקנה ככובע על הראש, וזה הכובע

העשוי כעלה של אדם נקרא שיפוי כובע, ולמטה [illegible] ולמטה

עד הטבעת הגדולה נקרא כובע, ומצינו לפי' רש"י

לחוד וכובע לחוד, ואצל הכובע תחת השפוי לצד פנים

יש כמין ב' גרגירים דומים לחיטים, ונקראי' חיטי, כגון

דהכובע והחיטי עומדים זה אצל זה כמו למעלה

מטבעת הגדולה ולמטה תחת השפוי ובכל זה אין חילוק

בין בהמה לעוף [הפמ"ג ע"ש וזקן אהרן סי' קל"ד]

(ט) הורדא הוושט ראש הוושט שכמו המחובר למחי נקרא

הורדא הוושט והפרש יש בין הורדא הוושט לשאר הוושט

הוא שהוושט שמצד פנים הוא רך ומבחוץ וקשה. קרום

במקום הנחתך מצאת הורדא הוושט שהוא קשה יותר

כי אחר הוושט נאחר מקום החוץ [illegible] לה וחינו והקשט

[דמ"א וע"ז ס' כ"ג] ואמרו ז"ל דרך אצבעות הראשונות

להוושט שבתו המחובר בלחי הוא שיעור תוספת הוושט

בשור גדול ובקטן לפי קטנו ובעוף שיעור תורבץ הוושט

עד כנגדו בקנה משיתפו כוכנו ולמעל [תשב"ץ ח"ג ט"ו]

וכל הבהמות והעופות חוץ תורים ובני יונה יש להם

תורבץ הוושט שנקרא ג"כ מבלעתה מתני ש"ס מבלעו

הבהמה והעוף המאכל והמשקה ומורידו למטה בוושט:

(ג') זפק הוא אותו עור המשוי כבים הנמשך מהוושט.

עד שמגיע לבד הגוף ובו נכנס המאכל [illegible] בוושט ומתעכב

שם עד שנעשה לדקין ואינו נמצא בבהמות אלא בעופות,

ובעופות שבהם איכא אורך וצר אותם דאין להם

זפק כבהמה

(יח) גם הנמלך באחורי מוסט להגבהה ולמשוך הושט.

כ״מ שם מתחיל גם הנמלך

(יט) וורידין היינו קנים שהם דם שקושרים לחוץ

המפרקת לכד הסימנים לזה ולזה

(כ) נגר הסכין במפרקת הסימנים והוורידין ולאחר

שקבע ונהיה כמו כרכרים או הצוור הלבן שחיטה

ודוקא נ״ה ינבלו דרכן:-

מצות שחיטה והלכותיה

שאלה ! מה טיבה שלשת הדברים אצל שחיטה?

תשובה ! ידוע שבהם הנ״ה הוא שהשחיטה היא

מן הצואר וכפורס הבא ללמוד מלאכת השחיטה

והלכותיה צריך שידע לכתוב מלכו״ת התחלת הצואר

והבין בשמות ובמקומות הכל כראוי:

שאלה ז' כל הבעלי חיים טעונים שחיטה?

תשובה דגים וחגבים אין טעונים שחיטה אבל

בהמה וחיה ועוף שחיטתן דבר תורה ואסור לאוכלם אם

לא שוחטים שחיטה כשרה [כשו"ע יו"ד סי' י"ג] ואסור לשחוט

לאכרים של סוגים הנזכרים היינו נוצרים נקראים אשר

כל גויים שיש להם קנין בהם שאין וגם הבהמה והחיה

אסו"ר לשוחטם כדי לאכלה כיון שנולדו עד אחר ז' ימים

שלמים וכיון שה"כ מותר לשוחטם ולכן יש לשמור על

השוחטים שלא לשחוט שום בע"ח. וכוונת כמ"ה בשערי

ע"י יהודי נאמן ע"ת בן ה' ולוים ... לשחוט לעצמן

הנעם [יו"ד סי' ט"ו]

שאלה ח' כמה הלכה הלכות שחיטה שצריך שילמוד

מי שרוצה לשחוט?

תשובה [ח] הס ה׳ והיינו שחייה דרמא חלדה [illegible]

הגרמה ומיקור וגם [illegible] הסוטם [illegible]

הלכות שחיטה וכן טעם לזה משחיטה ה״א [illegible]

לא נגלה לנו [illegible] יבורי [illegible] עפר [illegible]

החרמה לא הכל [illegible] לפי חדון הכל הוא קראנו

כתבורת וכל המבקש טעם לדינים מבקש [illegible]

דברים שלא [illegible] [illegible] [illegible]

שנותן טעם טעמו טעם [illegible] ואין לך [illegible]

להרהר [illegible] כי [illegible] האלהים

והל״א [illegible] הגבורה [illegible] חיים ואין [illegible]

לכוק - ראשון [illegible] הדרך ולא [illegible]

ברוך [illegible] הוא [illegible]

יעקב [זכ״ה והזהיר הקל״ם]

[כב] וידוע תדע כי טרם בואו לגמרם לך זה הלמוד

שחיטה. ואלו להודיעך דברים העומדים ברומו

של עולם ואין זה תוספת כ"א עיקר: א' זה שאמרינן

כמאמר רב יהודה אמר שמואל כל טבח שאינו

יודע הלכות שחיטה אסור לאכול משחיטתו: ב' כל מי

שאינו מקבל לאחרים אינו מותר להקבל את עצמו:

ג' לא די שיכנס ויבין הלכות שחיטה בספר אם

צריך עד שידע אותם בע"פ: ד' אעפ' שידע

הלכות שחיטה בע"פ לא ישחוט בינו לבין עצמו

אם כבר מומחה עד שיקבל קבלה מחכם;

ה' אעפ' שקבל קבלה צריך שיחזור לפרקים הלכות

שחיטה שיהיו שגורים בפיו ובלשון שלא ישכח —

דאם ישכח אפי' דבר קטן מדינים או [illegible]

וכן ללמוד תמי' אם היה חוזר על אותו דלא שכחה

מסתפק דינא ואשו לאחרים לושא רוח, ואין לחזור

עולה יפה וגם לחזור שחיטתו: ז' הדברים שיחזור

השוחט הלכות שחיטה הנה פעם א' בכל [illegible]

קבלה עד משך ל' יום ואח"כ פעם א' בחדש וכן

יעשה שנה בשנה, ואח"כ פעם א' בכל תקופה

וכן יעשה כל ימי חייו ואם לא עשה כן שחיטתו

פסולה [חי' סי' יד] ולאחר ארבע דברים אלו וגם

עד היכן מגיע חומר השחיטה [illegible] אחרים לך חזק

[illegible]

שיעור שחיטה

שאלה ט' קח' שחיטה מן הצואר דהמתין [illegible]

הלכה היינו דיחתוך כל חלקי הצואר מפרקתו [illegible]

אמור ונאמר, מה דין שיחתוך לא באמצעיתן אלא חוצה מהם שיהיה?

תשובה עיקר השחיטה היא דוקא באמצע הסימנים דבעינן קנה וושט ולא שיכבר לגן אם נאמר המפרקת שלם, ולא אמרו שחיטה מן הצואר שלא גומר דמבגל מקום שיהיה, ושם שהשחיטה בצואר מחוצה לאמצעית המפרקת והמטפס סמר ונזכר שאנו שער.
כמו יחתוך בסימנים הנזכרים, ולא במפרקת הנזכרה ואם יהיה שחיטה בסימנים מחוץ ונחותך כל המפרק כמו שהצואר נחלק לשני מקומי השחיטה ר״ל נימי התני, יש מי שאומר הנקרא ויש מי שאומר ומה נהג כירות למטה.

קושיא: כיון שהשחיטה היא דוקא בסימנים צריך

לחתוך שניה בשעת שחיטה. או די חצי׳ פ״א [illegible]

ותשובה לכתחילה חייב השוחט לחתוך לקבל כרי׳ שאחזנו

כל ב׳ סימנים. בין בבהמה ובין בעוף אפי׳ קטן.

שבקטנים. אבל אם חירש דלא שחט שניה בבקטנים

אז יש חלוק בין בהמה לעוף:

[ח׳] בבהמה אם שחט רוב הושט ורוב הקנה שחיטתו

כשרה, אבל אם נמצא א׳ מאלו הסימנים שלא נשחט

רוב. כגון ששחט בקנה כולו או רובו, ובוושט מיעוטו

ואפי׳ חציו כיון דלא שחט גם רוב הוושט. טרפה, וכן

להפך אם שחט כל הוושט, או רובו, ולא שחט רוב

הקנה, אלא מיעוטו, ואפי׳ חציו טרפה:

[ט׳] ובעוף אם לא שחט אלא רובו של סימן אחד בין

בקנה בין בוושט כה״ג אפי׳ נשאר סימן אחד כולו שלם

אבל אם לא שחט אלא מיעוטו של סימן א' ואפילו -
חצי קנה וחצי ושט כיון דלא שחט הרוב בסימן א' טרפה
[ג] רוב הקנה. [illegible] היינו רוב הקנה ממש ולא רוב חללו
וקרוס החולייר הטבעות ע"ש [כחוות' בשמלה סי' כ]
אבל אם שחט רוב הטבעות ולא רוב הקנה טרף
וצריך להשגיח ע"ז דכיון דהטבעות בבהמה אינם
[illegible] אפ' להיות דשחט רוב הטבעות ולא רוב
הקנה הה"א שצריך רוב הקנה :
[ד] וה"ה רוב הושט צריך שיהיה רוב הנראה לעינים
אבל רואין יכירו שהוא רובו כלו צריך מדידה כלל
דאם אינו ניכר הכך לעין שנשחט רובו אלא צריך
למדדו ומ"מ שאם ע"י המדידה נקרע הסימן ונעשה
רוב והוא לא ידע ויבא להכשיר א"ו מה שאסור :

[יח] כשאמרנו עם שאמרנו הנוף וצריך שיהיו לפנים [illegible]

לשחוט כל [illegible] המלאכים [illegible] לו [illegible] לכתחלה [illegible]

גם [illegible] כדי שיפול הדם שבשוף הנגרר אחר [illegible]

[illegible] ואם לא מרגם כא [illegible] עין השחיטה

חיינו חלה במיעוטים [חוסם]

שאלה

שאלה [illegible] לי דיני שהיה שהזכרנו לעיל בחוטא

[illegible] הלכות שחיטה.

תשובה [illegible] השוחט צריך שיחתוך המזנים בשעה [illegible]

ולא [illegible] ואם שחט [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

על [illegible] [illegible]

[illegible]

לחוץ, הבא אם [illegible] קטן [illegible] השחיטה

LIBRARY

אולם כי השהייה אוסרת ואפי' ב[illegible]ת אפי'

כח[illegible]ר מרובה, בין בבהמה ובין בעוף ,

[ב] מהאי טעמא דשהייה אוסרת אפי' במשהו

אם נמצא אחר השחיטה תוך הקנה או תוך

הוושט נקב או אפי' עשב רק מאחר או אפי'

חוט השערה ונשחט עם שחיטת הסימנים ודאי

שהה מאחר בשעת אחיזתו וטרף אבל לא

נחתך כלל לא חיישינן לשהייה וכשר ואם נמצא

בין הקנה והוושט אפי' לא נחתך בשחיטה טרף

[פוסקים] [ג] אם נמצא בוושט אוזן שעורה אפויה

שנשעין בה אוזנות אחקחרין כלננו כל שלא נודע

ודאי שנחתך כשרה. ואם ודאי נחתך טריף

[פוסקי' [illegible]רט סי' ל' אות מט] וכן אם הוושט

[illegible] סופין וחזר עם קלות החיו כאשר [illegible]
לזנו יורשים שחרן עם [ק] אם שבאתר שאותה
נראה ידו אל יאיר את הספק נגעו בפנות את
מקרקע יוצא שאת שחר אקות [illegible] פי יצ
[ה] אם בשער השאיטה חולק [illegible] אם עמא
ם לחום שאת שהם שאו ויוצא שאת עיני
הרע פי [את] אור ואם לא הרגיש שחרן [illegible]
את השאיטה אין לחוש לשאלה ולכד וכן יאם [illegible]
חכמי קבירו המסיים בשער השאיטה [illegible]
לא נהגו כאר[ן] הסוחט פסקן שאיננו חר [illegible]
חלק טורק דאיגו חורק את מנשה עד שם פרק
נהוגין ולהביא הסמוך של הקומנים הרבה מנהגי
חמולא היום כולן אין [illegible] והא ודוקא שעפ

[illegible] ארף [ע״ב ...]

[ז׳] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כמבואר השחיטה בש"ע חלבה אם כגון שוחט הקטני

שזה בין בתחלה בין באמצעה בין בסוף. אסור [illegible]

פסולה השחיטה ונבלה הבשר :

שאלה יב. אם שחט מקצתה בשהייה בסוף אבל לא

שחט כל הב' סימנים חוץ העוף לבדו והשליך הוא יחלקם

הרבה ואח"כ לקחו כהן לאחר ואחתך הוא שנשאר מן

הסימנים כדי לקרב כורקנו ?

תשובה זה אסור דאין שהייה גדולה מזו, וגם מבעיא

אם שהה כל כמנין כשר אלא אפי' חותך הוא שנשאר

כמנין [illegible] אסור משום שהייה ומשום אסור נב"ל

כדשאמר לשמר לקמן אלא יחתכנו בקוטין או במקל

ונוטה אבל לא כמכין ואפי' בקוטין או במקל וניטה

אינו מורה אלא לאחר שיבא הרס כדינוק אבל בשדה

בשחוק איסור גדול הוא לעשות כן [illegible] אחר
שלא [illegible] היה אלא שבחט כל
המילה וזוהי לחור חמור להמיתו שעודו
בשוק ואם בא לומר שלח [illegible] המחויב [illegible]
שלא עד אחד שאין הדם בשוק ובשמעינן
הרבים רוב העם נכשלים בזה [וכבר] כתובה
וכבר [illegible] כזה הפוסקים ז"ל] ולכן חייב
השוחט לזון השבחה עופות ע"ל כו
לכהלכה כין כעוף [ועיין שו"ע יו"ד סי' כו סע'
נשאלה [illegible] התחיל לשחוט ולחתוך בחוזק
העוף הקודם שאינו בסימנים [illegible]
להן שיחזור ויגמור השחיטה כיון שלא נג[illegible]
עדיין בסימנים?

תשובה לא צריך כל השור עד שנגלו
הסימנים [illegible] שבחוץ [illegible] לבדן

לא יצא דם לא יגמור השחיטה ואסור להשהות

כמיהו דילפינן מבני נח נמי דקילא לא ישחוט

שלא כדי שחיטה עי' גמ' אם שהה כדי שלא

יבואו לאוכלו לא הוא ולא אחרים ולא ימכרנו

אפי' לגוי כמו"ן חי שמא יחזיר הגוי וימכרנו

לישראל אבל אם לא חתך כל הצואר אע"פ שיצא

דם ישחט שאר חתך הסי' [עיין שבות יעקב

סי' ס"ג] וזה כשהשחיטה עכשיו שבה אבל בשהי'

אפי' גדול אסור כלל שנין ולא מקום [illegible] שהיה

הוא דחין שהיה אם כסימנים שאר מקום דחיישינן

דנשחטו כמו נקבה גם הושט כשהיה

ואפי' נקבה מקום כושט מטריף וכן השוה עוף

והוא נותר מכיר השחיטה אם לא יצא דם נשחוט

וכשר ואם יצא דם לא ישחוט עד שיעשה ש"א

[חכמת אדם כלל ו' ס"ה]

דרסה

שאלה יד׳ תבאר לי דינ׳ דרסה

תשובה כשאדם בא לשחוט חיה דבר כשר כיצד יכול לשחוט א׳ שמניח חודו של סכין על אותו דבר שרוצה לשחוט ודוחק למטה בכח, עד שנשחט אותו דבר, ב׳ שמניח חודו של סכין בנחת על אותו דבר שרוצה לשחוט, ומוליך ומביא, הסכין עליו הרבה פעמים עד שאותו דבר נשחט ממילא: הנה בשחיטת הסימנים צריך שיהיה דוקא בהולכה והובאה בלי שיכביד האדם עליו אלא הסימנים יהיו נחתכים מאליהם: אבל אם הכביד הסכין על הסימנים ודחק אותם למטה, זהו הנקרא דרסה ואסור׳

בין בחיטות קמח בין בחיטוי בהרבה, בין
בקנה, בין בושט, בין בבהמה, בין בעוף:
שאלה מן קס שעודו חולין ומניח הסכין על
הסימנים דוחק הסכין למטה כדי שיחתוך
מהו . מהו?

תשובה גם זה נקרא דרסה ואסור
א) משום שחוט יאחוז בסימנים יפה, שאם
אינו אוחז בסימנים יפה סימנים שמשמטים
לכאן ולכאן ולא יוכל לשוחטן בהולכה
ובהובאה וצריך לדחוק הסכין למטה כדי
לשוחטם וזה הוי כמו דרסה:
ב) לא יניח אצבעו על הסכין בשעה שחותך
ומניח על הסימנים, שאז בכוחו
אצבעו ידחוק הסכין למטה, ויבא לידי
דרסה ואם שגג בזה, יעשה שאלת חכם:

ג) לא יאחוז אפי׳ בעוף גדול, כקטן גדול
שאוחזים כל הבהמות, דחיישינן שמגביה הקטן
ידים בשולים:
ד) וכן לא יאחוז לתינוק שהשעה לפיקחו
ע״י דרסה, אם שגג ואחז לתינוק יעשה כך:
ה) וכן [illegible] מותלה, אחי שידין מדרכות. כך
אשה מוגשת כך אשה הכותבת. לא יאחזו
[illegible] ידיהם כבדות ומשיכותם דומה
דמסוכן הם:
ו) אם שכח: ויצא אחרי זכרו, אחזה חסקה
המשכה קבר, אעפ׳ שאינו שיכור לגמרין
לא יאחוז מפני שאיבריו כבדים עליו
ואחזה רכוי שחקה ויבא ע״י דרסה לגמרי
ועם לא יוכל לגדרבם כפניולה כל שהו
ז) השוחט בסכין. קטן הרפה, ובהלכה. א

כלפי אין בהוכחה א׳ שלכל חלק כל המינים
ודאי דם וחמור, דרך כאחד הקטן הוא חד
בוקר ש לקוש לדגמה, כשהקטן קטן :
שאלה: אם [illegible] דכמין [illegible] קטן הרבה
אם גם עשה אלא אין שהוכחה אין הוכחה:
ודאי [illegible] דם וחמור, והו שיעור הקטן כדי
להנצל מאיסור דרבה?
תשובה (א) שיעור הקטן שיקחו להתחלה
בין לבהמה בין לעוף: יהיה אורכו כרוחב
ב׳ אוחרים [illegible] באור והתחדקת של יאורך:
דבר, [illegible] שהוקטן אם שור גדול הוא כרוחב
ב׳ אוחרים של אורך שור ואם הוא עוף כרוחב
ב׳ אוחרים של אורך עוף ולכן הוא אנהג
השוחטים בלי פקפוק ושיעורי אלו שיעור
י״ל אם [illegible] כמו שנאמר בשקערת״ [illegible]

ומכאנס שאלת כזה נ"ח י"ד וזהו נאור גדול.

והקטן (גבי קטנו) וכשהסכין יהיה צריך לבחור

כחלק רוחב ב' צוארים של הנשחט יכוין

השוחט לחתוך בשוקה וגם בהושט ואם דרסה

ושחט כל הסימנים בהולכה או עיקרה לגמרי

לא קיימין שמא דרס ושחיטתו כשרה:

ב) ואם הסכין הוא קטן מאד משיעור דהיינו

דאין בו כשיעור צוארין של הנשחט אם לא

עשה את הולכה או הובאה לבד שחיטתו

פסולה כדאמרן ואם הוליך והביא, אם יש

בסכין כמלא צואר וחוץ לצואר כשיעור כענין

דיבור להוליך ולהביא כשר, ואם אין בסכין

כמלא צואר וחוץ לצואר כשיעור, אלא לשחוט

כולה. דרסה - ולענין דהוליך והביא שח[illegible]

[illegible]ולה, דאורייתא פסולה וכן יש [illegible]

כשוקה) גם לעניין [illegible] הספק אין להשתמש.
ומסר בכל ענין:

שאלה יז׳ אמרת לעיל שאין להניח חבבנו של
הספק שאם ישבה [illegible] אין [illegible] הספק
שלו כשיונק [illegible] כדי להנצל מכל [illegible]:

תשובה יאחוז הספק עדיו בקרבו ויאריך הגוף
ויכוון להחזיק בראשו קרוב [illegible]
[illegible] לצד הקרבן [illegible] כשהספק יקב [illegible]
דלעולם שאחר [illegible] שאיפה [illegible]
לכך חובה [illegible] אפלו [illegible]
הסימנים בחורף קרוב [illegible] [illegible] ואם
יחזיקהו בגודל [illegible] יגבל [illegible]
[illegible] חלדה.

שאלה מי קלקל לי [illegible] חלדה?
תשובה בשמרם של [illegible] [illegible]

לגונה

בסכין מוכשר לגונה ואם יש דבר
החכמה הסכין בשעת השחיטה אפי' אינו
חכמה אלא חקור סכין אפי' כחוט השערה
זהו הנקרא חגרה [illegible] נבלה, אעג
דלא שהה ולא דרס דשחיטה מקולקלת
שלמה ומשום חגרה יש לאסור:

ה) [illegible] סכין שיש לו עוקץ בראשו
דהיינו שחודו בצדו הולכה והובאה שלא
[illegible] ויחודו יחתך עור הצואר או בין סימן
לסימן אלא כדי שיעבור [illegible] עת הדחק כגון
ביום טוב ואין לו סכין כשר אז הוא יחתוך
יחד בעוקץ באמצע דבר, כלו' כגון קיסם וכיוצא
בהיפרא כדי שלא יעבור העוקץ הסכין
בסימנים (אבל לא יחתוך דבר כבד על
שתכל שלא יבא לידי דרסה) וגם הוא בשעת

הדחק דוקא נדאחרין אבל לכתחלה אין ליקח
אלא סכין שאינו רחב וכן הוא מנהג השוחטים;
כ) לא יחזיר הסכין תחת הצואר או חבל שקשור
לרגליים כמוסר הבהמה וצריך ליזהר ליתן
את הצואר קודם השחיטה:
כא) בפוסקים יש שבר מפרקת וכן בצואר, מחלוקת
גדולה בפוסקין, ואם בשעת השחיטה הסכין
נכנס תחת הסכין אפי' כל שהוא או אפי'
נוגע, או פצוע תחת הסכין, שחיטתו [redacted] נבלה
ואין הדין היה צריך להבדיל הבשר ולהרחיק
הנוצות קודם השחיטה, אלא דקצת שוחטים
נוהגים להבדיל [redacted]ר והנוצות לכאן ולכאן,
ממקום שחיטה, ואותם שנוהגים כן יזהרו להבדיל
היטב, כדי שלא יחזרו למקומם ויכסו הסכין
בשעת שחיטה, דאם יחזרו הוי חלדה ואסור
כג

בין בחיצוניות [redacted] קמה בין בחיצוניות בתוך,

בין בקנה, בין בושט בין בבהמה, ובין בגוף;

(ח. ה) הגרמה

שאלה יש להקדים לדיני הגרמה?

רצונה לשון הגרמה כונה לומר חוץ ממקומו

והיינו [redacted] חוץ ממקום הכשר, [redacted], כי

כמו שאמרנו דעיקר השחיטה היא חקה

בסימנים אלה. בסימנים עצמם יש מקומות

[redacted] שם שחיטתן פסולה ואלו הן:

א) בקנה מקום הראוי לשחוט הוא מטבעת

הגדולה, ולמטה עד הגוף, ואם שחט בטבעת

הגדולה עצמה, צריך שישייר [redacted] חוט משלם,

מן הטבעת הגדולה על פני כולה, כנגד

הכלם, ואז בדיעבד, כשר אבל אם שחט

בין הטבעת הגדולה לשני כוונה דהיינו

בכובע ובחיטוי אם נגע גם בשיפוי כובע ה"ה
הגרגרת וטריפה, ואם לא נגע אלא בכובע [illegible]
ישאר אחד וזהו השיעור בקנה למעלה בין בבהמה
בין בעוף;

ב) בוושט מקום הראוי לשחיטה הוא עד [illegible]
בוושט, אבל אם שחט [illegible] הנשט ב"ה
הגרגרת וטריפה, וזהו השיעור בוושט למעלה בין
בבהמה ובין בעוף:

ג) מקום השחיטה למטה לגבי העוף אם היא
בהמה שאין לה זפק [illegible] וגם [illegible] ועד אווז, דאין
להם זפק שיעורם למטה בקנה [illegible] בבהמה
עד אונה העליונה ואם שחט בקנה [illegible]
אותה אונה היא הגרגרת וטריפה, ובוושט בבהמה
עד [illegible] מקום שהוושט יוצא מבין [illegible]
חריפין כנגד הכרס ומוקם בחוץ הוא כל

צריך השוחט כשמתחיל הבהמה שוחטה לגמור

[illegible] בדרכה ולא שיתחיל עצמה לשחוט

שוחט יותר [illegible] שרגילה לעשות משהיא רועה

בריות כל אורך [עבוה] ושחיטה וגם שחיטה בין

בקנה, ובין בוושט עד בין האצבעיים דהיינו

עד הכנף (...). ובעופות שיש להם זפק מקום

השחיטה [illegible] לחוטה לגבי הגוף בוושט הוא עד

נגוי של זפק ולא נגוי בכלל, ואם ישחוט בנגד

הזפק, אפי׳ משהו היא נגרמה וטריפה, ובקנה

עד מקום [illegible] שכנגדו בוושט, יוכל

לשחוט שחוט גם בקנה ואם שוחט למטה

[illegible]את הגרמה וטריפה) ולפי שאין אנו

בקיאים כל כשיעורים אלו קיל דחמור

שחיטה לכתחילה הוא לשחוט באמצע הצואר

ולכן חובה על השוחטים להזהר ולשחוט

או קשת הגרון למטה, או סמוך לגוף למעלה:

ו) והגרמה אסורה בין בקנה בין בוושט, בין במיעוט קמא בין במיעוט בתרא, בין בבהמה ובין בעוף;

עיקור

שאלה ב׳ תפרש לי דיני עיקור?

תשובה עיקור רוצה לומר שאחר שחיטה [illegible] פגום, אפי׳ בשהיה, כו״ בין חזור בין מסוכסכת. בין שהפגימה נרגשת בחודו [illegible] בצדין ובין שאינה נרגשת אלא מה שן הנהדים וכן אם בעודו אוחז בסימנים בשעה שאוחזם רחק העוף ברגליו בטורב או בקרקע, עד שנעקרו הסימנים ממקומם במקום שמחוברים [illegible] ומתפרקו או שנעקרו זה מזה [illegible] נעקרו ממקום. סכין [illegible] אפי׳ במיעוט הסימנים

זהו עיקור ושחיטתו פסולה בין בחיטוט קנה
בין בחיטוט ערקה בין בקנה, בין בוושט, בין
בבהמה בין בעוף:
שאלה כך מי ששחט בסכין כשר ולאחר שחיטה
מצא פגימה בסכין שחיטתו כשרה או פסולה?
תשובה שחיטתו פסולה מפני דחיישינן דהתם
בשעת לחתוך הצואר נפגם הסכין בעור
ושחיתך חוט המפרקת כבר הסכין היה פגום
ונעשה דעיקור, חיישינן דלאחר דנפגם במפרקת
לאחר שחתך הסימנים בהכשר אבל מי יכול
לידע היכן נפגם. ומספק שחיטתו נבלה,
ולכן חייב השוחט לבדוק הסכין בין לפני
שחיטה ובין לאחר השחיטה:
שאלה כ"ב סכין שיש בו פגימה ברחבו או
בחודו והפגימה גדולה יש שיעור סכין

נשר כלא טבעה, אם נותן דעתו בשעת
השחיטה שלא יגע מקום הטבעה בסימנים
מותר לשחוט כן? ..

תשובה אסור לשחוט בו לכתחלה אפי' במקום
היפה של פ"ט ובשעת הדחק אחר לו להשגיח
הסכין ואין לו סכין אחר פורך מעליה על הטבעה
להיכר ושוחט במקום היפה;

שאלה כלב אם לא הרגיש השוחט בשעת השחיטה
שנעקרו הסימנים. ולאחר השחיטה מצא
הסימנים עקורים נשר או טרף?

תשובה אלא היינו יודעים בבירור שנעקרו
בשעת השחיטה היה טרף אפי' כשהוא [illegible]
עקור. ואלו היינו יודעים בבירור שנעקרו
קודם שהתחיל לשחוט לא היה עקרה עיקור
דמיא שנולד קודם השחיטה לא שייך עם

דינו שחיטה אלא היא שחיה שחוטה ושחוטה
אינה אוסרת אלא ברוב וכיון דמספקא לן אם
הוא שחוטה דהיינו אם נעקרו קודם שחיטה או
אם הוא שקור דהיינו אם נעקרו בשעת
שחיטה הטריפין הכל אפי' בכ"ש ועל כן לאחר
השחיטה צריך לבדוק הסימנים בין לענין
שקור ובין לענין שחיטת רוב הסימני':

בדיקת הסימנים

שאלה כד כיצד היא בדיקת הסימנים?

תשובה א) כבר אמרנו לעיל סי' יוד שצריך
לשחוט לפחות רוב א' בעוף ורוב ב' בבהמה
לכן השוחט צריך שיבדוק הסימנים לאחר
השחיטה לראות אם נשחטו רובן, והאי ב'
בדיקה היינו להעביר היד דרך החתך להרגיש
עם האצבעות, אם חתך כראוי ובפרט

בבהמה ובחיה ובעוף אלא צריך ידיעה
דיני השחיטה, ולא ידע | ואוי להם לאותם שוחטים
המלמדים של תורה, שהם יושבים המזון ואל בוחר
הבהמה לונים אל רופא ואינם מדקדקים במיתה
אם שחיטתו פוסל ומומחין על ראייתם בשעת
השחיטה עצמה, והסכין זיגון הדם הנה
קולו תלוי בשוחרים ובשכנים בספק איסור
תורה, אבל כל מי שראה את הדרך ה׳ יעשה ידו
בשר הכהן כרחמנא או יתקין הבולת על
הסימני כוכב וירחוק אותו למטה, והסימנים
כולם לחוץ וחז יבוא לראות היטב, אם
שחיטתו רובה של סימנים ועודו בודק שיעור
שחיטת הסימנים, יבדוק ג״כ אם הם שחוטים
אם לאו והיינו אם בהסירו וגדל מלרחוק

כרמב״ן כותב: מוזרים המשובצים למוקדם את שאלה
זו נעשית בראוי חז״ל אם לא חזרו למקומם וראי
נשארו הסימנים קודם השחיטה את נעקרו בשעת
השחיטה וטרפה. (ב״י) ואם שנה ולא בדק הסימנים
הכ״מ אחר השחיטה ובודקן אחר אם היא
כהלכה שאין ריבה לקמן ולמעלה לא חוששין
שנשמטו הסימנים למעלה וכל זמן שנמצא שחוט
רובם של קנה ושט כשרה אבל כשלא דרכו
לקמן ולמעלה אחר השחיטה יש לחוש שנשמט
החוטין ולמעלן נעשה רוב חוט שלא נחתך במקום
שלא השחיטה והילך אם נמצא סימן א׳ שלם
שחוט לגמרי הרי אלו חוששין וכו׳ ואם לא נמצא
שלם. רובו טרפה (ר״ם) ואם לא בדק כלל הרי ודאי
נבלה. דאורייתא לחומרא:

בדיקת הסכין

שאלה כב כמה פעמים חייב השוחט לבדוק הסכין
קודם השחיטה ולאחריה?

תשובה א) לאחר שנמסר בכל זה דכתוב בתשובה
ג׳ קודם שישחוט יבדוק הסכין בבשר באצבעו
ובצפורן ואם ימצא בהרגשת הבשר אפי׳ הבלוט
פגימה א׳ אפי׳ דקה מן הדקה, אסור לשחוט בו
ויבדוק ג׳ פעמים בבשר ג׳ פעמים בצפורן דהיינו
הולכה והובאה בבשר על פי א׳ של הסכין
והולכה והובאה על פי ה׳ והולכה והובאה על
חודו של סכין וכסדר הזה יחזור ויבדוק בצפורן
ובין הכל יהיו י״ב בדיקות וזה יעשה קודם
השחיטה וכזה יחזור ויבדוק אחריה: (ב) והשבודק
בין לפני השחיטה ובין לאחריה לא יבדוק שני
צדי הסכין בפעם א׳ דהיינו בין ב׳ אצבעותיו

וכן לא ידרוך בבשר ובעצמות בכנס א׳ כי אם להרגיש
היטב כשדורך ב׳ בכנס א׳: וגם אחר השחיטה
קודם שידרוך הסכין ירחוץ אותו במים כי הדם
נקרש מהר ומתדבק בתוך הפגימה ומכסה אותה
ומפני כך שידרוך הסכין היטב אחר השחיטה
ורחצו יפה ובשר ואחר שבשרו במים ואחר ובדקו
ונמצאו פגום הרבה ואמר וכי המים לוגמים
אחר ואחר הדם בעמקו נקרש בתוך הפגימה:

אסוכרת

שאלה כי אם אכלים לפני השוחט בהמה חולה
או עוף חולה לשחוט אותו לשוחטה ולאוכלה או לא?
תשובה אם בבהמה או בעוף דהוא חולה הרבה
וקרוב למיתה עד שכשמעמידים אותה בגערה
או במקל אינה עומדת על רגליה אפי׳ עומדת
כשמעמידים אותה כיר נקראת אסוכרת ואורך

לשוחטה ואם פרכסה מותרת באכילה ואם
לא פרכסה היא נבלה מדאורייתא אבל אם
כשהעמידוה מיד בגמרה או בהקל עומדת על
רגליה מעצמה היא בחזקת בריאה ואפי' לא
פרכסה כלל מותרת באכילה [illegible] בריאה גופה
דמותרת אפי' לא פרכסה כלל דאין מצריכין
פרכוס אלא במסוכנת ([illegible])

שאלה מה כיצד הוא ~~[illegible]~~ הפרכוס?

תשובה אם היא בהמה דקה או חיה אם
בשעת השחיטה פשטה ידה וגם החזירה או
פשטה רגלה אעפ"י שלא החזירה או כפפה
רגלה בלבד זה נקרא פרכוס ומותר באכילה, אבל
אם פשטה ידה ולא החזירה או הוציאה ירך
פשוטה ונתפחתה אינו פרכוס והיא נבלה:

ב) והחלה גמה בין ביד בין ברגל בין פשוטה ולא
כפופה בין כפופה ולא פשוטה אם [illegible]הרכוס ומורך
באחורה אבל לאחר הרכוס יעשה שח:
ג) וכעניין לא תיבעיא אם פשט או כפף רגלו
[illegible] הרכוס אלא אפי' לא ונרף אלא [illegible]
[illegible] ולא כשבוע אלא בקנבן אחי [illegible]
חוץ מורפק בעינו דלא חהני:
ד) והרכוס אינו בא אלא כשהתחיל בתוך השחיטה
ומוסף קבר אחר השחיטה ובא אם כל הרכוס
הוא אחר השחיטה אך אבל אם לא הרכסה
אלא בתחלתו ולא [illegible] אחר השחיטה אינו
[illegible] מועיל והיא נבלה:
קיים לאסות יסודות דיני שחט עתה על רגליה
מנוסה עי' נגמר או קיל נהגב' ל' אמות ברקה
03354